

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 9. júna 2021 *

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Ponechanie mena žalobcu na zozname – Nesprávne posúdenie – Článok 266 ZFEÚ“

Vo veci T-580/19,

Sayed Shamsuddin Borborudi, bydliskom v Teheráne (Irán), v zastúpení: L. Vidal, advokát,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: V. Piessevaux a D. Mykolaitis, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2019/855 z 27. mája 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 140, 2019, s. 1), a to v rozsahu, v akom sa ním ponecháva meno žalobcu na zozname uvedenom v prílohe IX nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, 2012, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia L. Madise a J. Martín y Pérez de Nanclares (spravodajca),

tajomníčka: E. Artemiou, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. decembra 2020,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok¹

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

[omissis]

B. O zápise mena žalobcu na predmetné zoznamy

- 5 Rozhodnutím 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 319, 2011, s. 71), Rada zmenila posledné uvedené rozhodnutie s cieľom uplatniť tieto reštriktívne opatrenia na ďalšie osoby a subjekty, ktorých mená boli doplnené na zoznam uvedený prílohe II tohto posledného rozhodnutia. Do prílohy II rozhodnutia 2010/413 bolo pridané meno žalobcu, Sayed Shamsuddin Borborudi, ako aj dátum zápisu jeho mena do tohto zoznamu, v tomto prípade 1. december 2011, pričom boli uvedené tieto dôvody:

„Zástupca riaditeľa Atomic Energy Organisation of Iran zaradenej na zoznam [Organizácie Spojených národov], jeho nadriadeným je Feridun Abbasi Davani zaradený na zoznam [Organizácie Spojených národov]. Do iránskeho jadrového programu je zapojený od roku 2002, okrem iného ako bývalý riaditeľ pre nábor a logistiku pre [projekt] AMAD, kde bol zodpovedný za využívanie krycích spoločností, ako napríklad Kimia Madan na obstarávanie zariadení a materiálu pre iránsky program jadrových zbraní.“

[omissis]

C. O ponechaní mena žalobcu na dotknutých zoznamoch

[omissis]

- 11 Listom z 15. apríla 2014 žalobca predložil Rade novú žiadosť o vyradenie z predmetných zoznamov (ďalej len „list z 15. apríla 2014“). Obsah tejto novej žiadosti bol v podstate rovnaký ako obsah listu z 31. januára 2013 uvedeného v bode 9 vyššie. V tejto súvislosti okrem toho, čo bolo uvedené v poslednom uvedenom liste, list z 15. apríla 2014 obsahoval zmienku o spoločnom akčnom pláne uzatvorenom v Ženeve (Švajčiarsko) 24. novembra 2013. Žalobca uviedol, že vzhľadom na tento plán AEOI očakáva, že Rada prehodnotí svoje rozhodnutie zaviesť reštriktívne opatrenia voči osobám a subjektom zúčastňujúcim sa na iránskom jadrovom programe. Žalobca tiež uviedol, že nijako nespolupracuje, či už ako konzultant alebo ako pracovník, so spoločnosťami alebo organizáciami, ktoré sú predmetom sankcií, alebo so subjektmi prepojenými s iránskym jadrovým priemyslom.
- 12 Po zaslaní listu z 15. apríla 2014 až do 27. mája 2019, keď Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2019/870, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 140, 2019, s. 90), a to po každoročnom preskúmaní zoznamu osôb a subjektov uvedeného v prílohe II rozhodnutia 2010/413, ako je stanovené v článku 26 ods. 3 tohto posledného uvedeného rozhodnutia, nedošlo medzi Radou a žalobcom k žiadnej výmene korešpondencie. Príloha II rozhodnutia 2010/413 bola článkom 1 rozhodnutia 2019/870 zmenená v súlade s prílohou rozhodnutia 2019/870. Údaj týkajúci sa žalobcu uvedený v tejto prílohe bol zmenený tak, že v stĺpci týkajúcom sa identifikačných údajov bol pridaný dátum narodenia žalobcu, a to 21. september 1969.

¹ Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

- 13 Dňa 27. mája 2019 Rada prijala aj vykonávacie nariadenie (EÚ) 2019/855, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 140, 2019, s. 1, ďalej len „napadnutý akt“). Podľa článku 1 napadnutého aktu bola príloha IX nariadenia č. 267/2012 zmenená, aby sa zohľadnili zmeny vykonané rozhodnutím 2019/870 v prílohe II rozhodnutia 2010/413. Konkrétne meno žalobcu sa uvádza v riadku 25 tabuľky A prílohy IX nariadenia č. 267/2012 v rámci osôb a subjektov zapojených do činností v jadrovej oblasti alebo v oblasti balistických rakiet a osôb, a subjektov poskytujúcich podporu iránskej vláde.

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 14 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. augusta 2019 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 15 Rozhodnutím prijatým 17. októbra 2019 predseda Všeobecného súdu podľa článku 27 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu pridelil vec inému sudcovi spravodajcovi zasadaúcemu vo štvrtej komore.
- 16 Rada podala 22. novembra 2019 do kancelárie Všeobecného súdu vyjadrenie k žalobe.
- 17 Žalobca predložil 14. februára 2020 repliku a Rada predložila 23. apríla 2020 dupliku.
- 18 Písomná časť konania sa skončila 23. apríla 2020.
- 19 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 ods. 3 písm. a) rokovacieho poriadku Všeobecný súd 6. októbra 2020 vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na sériu otázok, na ktoré odpovedali v stanovenej lehote.
- 20 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo 3. decembra 2020.
- 21 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnutý akt v rozsahu, v akom sa ho týka,
 - nariadil Rade výmaz jeho mena z prílohy IX nariadenia č. 267/2012,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť všetky trovy konania.
- 22 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

A. O prvom bode žalobných návrhov

- 23 Je potrebné poznamenať, že žalobca nenavrhol zrušenie rozhodnutia 2019/870, ktoré bolo prijaté súbežne s vykonávacím nariadením 2019/855.

- 24 Podľa článku 29 ZEÚ, na základe ktorého bolo prijaté rozhodnutie 2010/413, „Rada prijíma rozhodnutia, ktoré vymedzujú pozíciu Únie k určitej záležitosti geografickej alebo vecnej povahy. Členské štáty zabezpečia, aby ich vnútroštátne politiky zodpovedali pozíciám Únie“.
- 25 Článok 215 ods. 1 ZFEÚ uvádza, že „ak rozhodnutie prijaté v súlade s kapitolou 2 hlavy V Zmluvy o Európskej únii [kapitola, v ktorej sa nachádza článok 29 ZEÚ] ustanovuje prerušenie alebo čiastočné alebo úplné obmedzenie hospodárskych a finančných vzťahov s jednou alebo viacerými tretími krajinami, Rada prijme kvalifikovanou väčšinou na základe spoločného návrhu vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Komisie potrebné opatrenia. Informuje o nich Európsky parlament“. Odsek 2 tohto ustanovenia uvádza, že „ak tak ustanovuje rozhodnutie prijaté v súlade s kapitolou 2 hlavy V Zmluvy o Európskej únii, Rada môže v súlade s postupom uvedeným v odseku 1 prijať reštriktívne opatrenia voči fyzickým alebo právnickým osobám, skupinám alebo neštátnym subjektom“.
- 26 Z judikatúry vyplýva, že rozhodnutia prijaté na základe článku 29 ZEÚ a nariadenia prijaté na základe článku 215 ZFEÚ sú dva druhy aktov, pričom prvý z nich vymedzuje pozíciu Únie, ktorá sa týka reštriktívnych opatrení, ktoré treba prijať, a druhý je nástrojom na vykonanie uvedených opatrení na úrovni Únie (rozsudok z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 90).
- 27 Okrem toho Súdny dvor rozhodol, že platnosť nariadenia prijatého na základe článku 215 ZFEÚ si vyžaduje predchádzajúce prijatie platného rozhodnutia v súlade s ustanoveniami o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike (SZBP) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 55). Inak povedané, prijatie nariadenia na základe článku 215 ZFEÚ je podmienené prijatím rozhodnutia podľa článku 29 ZEÚ.
- 28 Napriek úzkej spojitosti medzi týmito dvoma druhmi aktov platí, že ide o dva odlišné a nezávislé akty, takže nič nebráni žalobcovi napadnúť výlučne vykonávacie nariadenie.
- 29 V prejednávanej veci tak okolnosť, že predmet žaloby je obmedzený na návrh na zrušenie napadnutého aktu v rozsahu, v akom sa týka žalobcu, a netýka sa tiež rozhodnutia 2019/870, nebráni jej preskúmaniu bez toho, aby boli dotknuté dôsledky, ktoré by prípadné zrušenie napadnutého aktu mohlo mať na toto rozhodnutie (pozri bod 91 nižšie a nasl.).

[omissis]

C. O veci samej

[omissis]

3. O postavení žalobcu ako zástupcu riaditeľa AEOI

- 52 V prvom rade je potrebné pripomenúť, že žalobca tvrdí, že v auguste 2013 prestal pracovať pre AEOI a s touto organizáciou už nemá žiadny vzťah. Na podporu tohto tvrdenia žalobca po prvé predložil potvrdenie podpísané generálnym riaditeľom AEOI z 5. mája 2019, podľa ktorého žalobca pracoval ako „viceprezident [AEOI] pre výkonné záležitosti a správny a finančný tajomník tejto organizácie“ od 23. apríla 2011 do 31. augusta 2013. V odpovedi na výhrady Rady uvedené vo vyjadrení k žalobe týkajúce sa skutočnosti, že vyššie uvedené potvrdenie má nízku technickú kvalitu, a nie je osvedčené, žalobca pri podaní repliky predložil nové potvrdenie generálneho riaditeľstva pre rozvoj ľudské zdroje a dávky AEOI z 22. januára 2020. V tomto poslednom uvedenom potvrdení, ktorého obsah je rovnaký ako obsah potvrdenia z 5. mája 2019, sa uvádza, že žalobca od 31. augusta 2013 nezastáva v AEOI žiadnu pracovnú pozíciu a nemá tam žiadne zamestnanie ani pracovnoprávny vzťah. Po druhé žalobca tvrdí, že jeho údajné postavenie ako zástupcu riaditeľa AEOI vyvracia tlačová správa Ministerstva

zahraničných vecí Spojeného kráľovstva z 23. júna 2019, podľa ktorej sa minister zodpovedný za Stredný východ stretol okrem iného so zástupcom riaditeľa AEOL, osobou A. Po tretie v rámci repliky žalobca uvádza, že jeho meno sa neuvádza v žiadnej správe MAAE. Podľa žalobcu pritom jednotlivé správy tejto organizácie pravidelne uvádzajú mená právnych zástupcov AEOL, a to okrem iného aj meno jej predsedu. Napokon po štvrté žalobca poznamenáva, že od podpísania spoločného akčného plánu je iránsky jadrový program pod prísny dohľadom MAAE a Únie. V dôsledku toho by podľa žalobcu v prípade, že by bol ešte skutočne spojený s AEOL, mala Rada k dispozícii dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti.

- 53 Napriek výhradám Rady proti potvrdeniu podpísanému generálnym riaditeľom AEOL z 5. mája 2019, ktoré predložil žalobca, a napriek spochybneniu niektorých tvrdení vznesených žalobcom, je potrebné poznamenať, že Rada navyše v rámci tohto konania nespochybňuje to, že žalobca v auguste 2013 prestal pracovať pre AEOL.
- 54 Rada naopak tvrdí, že vzhľadom na určité okolnosti nebolo z jej strany neprimerané vychádzať v čase prijatia napadnutého aktu z toho, že žalobca je aj naďalej zástupcom riaditeľa AEOL. Vyplýva to v podstate po prvé zo skutočnosti, že žalobca nepredložil dôkazy na podporu tvrdení obsiahnutých v jeho liste z 15. apríla 2014, po druhé z nejednoznačného obsahu tohto listu, ktorý naznačoval, že žalobca uvedený list napísal ako zástupcu riaditeľa AEOL, po tretie zo skutočnosti, že žalobca Rade neoznámil svoju adresu ani kontaktné údaje odlišné od údajov AEOL, po štvrté z toho, že žalobca po tomto liste už viac Radu nekontaktoval, a po piate zo skutočnosti, že internetová stránka AEOL, ani iné verejné zdroje neuvádzali informácie umožňujúce zistiť, kto zastáva riadiace pozície v rámci AEOL, takže jedinými informáciami, z ktorých bolo v tomto ohľade možné vychádzať, boli písomné dôkazy pochádzajúce od žalobcu.
- 55 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že Rada nemôže bez toho, aby došlo k preneseniu dôkazného bremena, žalobcovi vytýkať nepreukázanie toho, že ukončil akúkoľvek činnosť v rámci AEOL, a to prostredníctvom požiadavky, aby ju o takejto okolnosti informoval, a už vôbec nie, aby predložil Rade dôkazy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. júla 2014, Alchaar/Rada, T-203/12, neuverejnený, EU:T:2014:602, bod 152 a citovanú judikatúru). Rade naopak prislúcha, aby v rámci každoročného preskúmania reštriktívnych opatrení podľa článku 26 ods. 3 rozhodnutia 2010/413 a článku 46 ods. 7 nariadenia č. 267/2012 starostlivo preskúmala skutočnosti podporujúce zápis mena žalobcu do dotknutých zoznamov. To nebráni tomu, aby mohol žalobca kedykoľvek predložiť pripomienky alebo nové dôkazy v súlade s článkom 24 ods. 4 rozhodnutia 2010/413 a článkom 46 ods. 5 nariadenia č. 267/2012. Ide však o možnosť žalobcu, ktorá nemôže Radu oslobodiť od dôkazného bremena, ktoré znáša.

[omissis]

- 62 Okrem toho je potrebné uviesť, že v každom prípade nedôverný úryvok z návrhu na zápis obsahuje len jeden odsek, ktorého znenie sa zhoduje so znením nachádzajúcim sa v dôvodoch zápisu do predmetných zoznamov. Nie je pritom sprevádzaný žiadnym dôkazom podporujúcim to, že žalobca je zástupcom riaditeľa AEOL.

[omissis]

5. O minulých činnostiach žalobcu uvedených v dôvodoch zápisu

[omissis]

- 80 Rada tvrdí, že ponechanie mena žalobcu na dotknutých zoznamoch je podľa nej odôvodnené jeho minulými činnosťami, nahrádza odôvodnenie, na ktorom je založený napadnutý akt, čo Všeobecný súd nemôže prijať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. októbra 2012, *Oil Turbo Compressor/Rada*, T-63/12, EU:T:2012:579, bod 29 citovanú judikatúru).
- 81 V každom prípade je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry kritérium zápisu na predmetné zoznamy týkajúce sa podpory iránskych jadrových činností predstavujúcich riziko šírenia jadrových zbraní implikuje, že je preukázaná existencia priamej alebo nepriamej súvislosti medzi činnosťami dotknutej osoby alebo subjektu a šírením jadrových zbraní (rozsudok z 25. marca 2015, *Central Bank of Iran/Rada*, T-563/12, EU:T:2015:187, bod 66).
- 82 Okrem toho už bolo rozhodnuté, že rozličné ustanovenia rozhodnutia 2010/413 a nariadenia č. 267/2012, ktoré stanovujú zmrazenie finančných prostriedkov, sú formulované všeobecným spôsobom („podieľajú sa, sú priamo spojené alebo podporujú“), bez odkazu na správanie predchádzajúce rozhodnutiu o zmrazení finančných prostriedkov (rozsudok z 28. novembra 2013, *Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 85).
- 83 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že reštriktívne opatrenia voči Iránu majú zabrániť nárastu šíreniu jadrových zbraní tým, že sa na tento štát vyvinie tlak, aby ukončil svoje činnosti predstavujúce nebezpečenstvo šírenia jadrových zbraní. Tak zo všeobecnej systematiky, ako aj zo všeobecného účelu rozhodnutia 2010/413, nariadenia č. 961/2010, ako aj nariadenia č. 267/2012 vyplýva, že ich cieľom je zabrániť „riziku šírenia jadrových zbraní“ v tomto štáte, pričom opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov uložené na základe týchto aktov majú slúžiť ako prevencia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, *Afrasiabi a i.*, C-72/11, EU:C:2011:874, bod 44).
- 84 Z toho vyplýva, že prijatie reštriktívnych opatrení voči určitej osobe nepredpokladá, že táto osoba sa predtým skutočne správala spôsobom, ktorý by bolo možné postihovať, keďže riziko, že sa táto osoba bude takto správať v budúcnosti, môže byť dostačujúce (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. novembra 2013, *Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 84).
- 85 Hoci teda nemožno vyžadovať skutočnú účasť na iránskom jadrovom programe pred prijatím reštriktívnych opatrení, existencia priamej alebo nepriamej súvislosti medzi činnosťami osoby a šírením jadrových zbraní je podmienkou zápisu mena tejto osoby do dotknutých zoznamov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. marca 2017, *Neka Novin/Rada*, T-436/14, neuverejnený, EU:T:2017:142, bod 30).
- 86 V prejednávanej veci bývalé funkcie žalobcu v rámci AEIO, a ani jeho bývalá účasť na iránskom jadrovom programe v prípade, že by bola preukázaná, nemôžu posudzované samostatne odôvodniť zápis jeho mena do predmetných zoznamov. Ak totiž Rada chcela vychádzať z bývalých funkcií žalobcu a jeho bývalej účasti na iránskom jadrovom programe, ako aj z rizika, že žalobca bude vzhľadom na svoje vedomosti a kompetencie poskytovať podporu iránskym jadrovým činnostiam predstavujúcim nebezpečenstvo šírenia jadrových zbraní, prináležalo jej predložiť závažné a navzájom sa podporujúce nepriame dôkazy umožňujúce dôvodne sa domnievať, že žalobca k dátumu prijatia napadnutého aktu udržiava vzťahy s AEIOI a s iránskym jadrovým programom, alebo všeobecnejšie s činnosťami predstavujúcimi nebezpečenstvo šírenia jadrových zbraní, ktoré by odôvodňovali zápis jeho mena na predmetné zoznamy po skončení jeho pôsobenia v rámci tejto organizácie a po ukončení jeho účasti na iránskom jadrovom programe (rozsudok z 18. februára 2016, *Jannatian/Rada*, T-328/14, neuverejnený, EU:T:2016:86, bod 40).

[omissis]

D. Dôsledky tohto rozsudku na rozhodnutie 2019/870

- 91 V odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom žalobca v podstate tvrdí, že v prípade, ak by Všeobecný súd zrušil napadnutý akt, Rada by mala zrušiť rozhodnutie 2019/870.
- 92 V odpovedi na tú istú otázku Rada poznamenáva, že žalobca navrhoval zrušenie napadnutého aktu len v rozsahu, v akom sa ho týka. Okrem toho uviedla, že v prípade, ak Všeobecný súd zruší tento akt, zrušenie sa uplatní len vo vzťahu k nemu. Uviedla tiež, že Všeobecný súd je viazaný návrhmi formulovanými žalobcom, a nemôže rozhodnúť nad ich rámec. Rada napokon zdôraznila, že rozhodnutie 2019/870 bolo nahradené rozhodnutím (SZBP) 2020/849, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 196, 2020, s. 8).
- 93 Je potrebné uviesť, že tento rozsudok sa týka zrušenia napadnutého aktu, a to vykonávacieho nariadenia 2019/855. Nemôže teda automaticky viesť k zrušeniu rozhodnutia 2019/870.
- 94 Skutočnosť, že rozhodnutie 2019/870 ostáva uplatniteľné aj napriek zrušeniu napadnutého aktu, však môže vážne narušiť právnu istotu, keďže tieto dva akty ukladajú voči žalobcovi rovnaké opatrenia (rozsudok zo 17. apríla 2013, TCMFG/Rada, T-404/11, neuvverejnený, EU:T:2013:194, bod 43).
- 95 Okrem toho na to, aby sa dosiahol súlad s týmto rozsudkom a aby bol vykonaný v plnom rozsahu, má Rada povinnosť rešpektovať nielen jeho výrok, ale aj dôvody, ktoré mu poskytujú potrebnú oporu, takže sú nevyhnutné na určenie presného zmyslu toho, o čom sa rozhodlo vo výroku. Práve toto odôvodnenie totiž jednak presne identifikuje tie dôvody zápisu mena žalobcu do dotknutých zoznamov, ktoré sú považované za protiprávne, pretože obsahujú nesprávne posúdenie, a jednak presne vysvetľuje dôvody nezákonnosti konštatovanej vo výroku, ktoré musí Rada zohľadniť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 60 a citovanú judikatúru).
- 96 Hoci pritom konštatovanie nezákonnosti vyplývajúce z odôvodnenia zrušujúceho rozsudku v prvom rade zaväzuje inštitúciu, ktorá je autorom zrušeného aktu, aby túto nezákonnosť odstránila v akte, ktorý má nahradiť zrušený akt, v rozsahu, v akom sa týka ustanovenia s konkrétnym obsahom v určitej oblasti, môže vyvolať pre túto inštitúciu aj ďalšie následky (pozri rozsudok z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 61 a citovanú judikatúru).
- 97 Pokiaľ ide, tak ako v prejednávanej veci, o zrušenie vykonávacieho nariadenia, ktorým sa mení zoznam uvedený v prílohe IX nariadenia č. 267/2012, teda zoznam, ktorý musí byť predmetom revízie v pravidelných intervaloch podľa článku 46 ods. 7 nariadenia č. 267/2012, inštitúcia, ktorá je jeho autorom, má povinnosť predovšetkým dbať na to, aby prípadné následné rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, ku ktorým dôjde po vydaní zrušujúceho rozsudku na účely úpravy neskorších období po tomto rozsudku, netrpeli rovnakými vadami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 62 a citovanú judikatúru).
- 98 Je tiež potrebné pripustiť, že podľa retroaktívneho účinku, ktorý je spojený so zrušujúcimi rozsudkami, sa konštatovanie nezákonnosti vzťahuje späť až k dátumu nadobudnutia účinkov zrušeného aktu (pozri rozsudok z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 64 a citovanú judikatúru). Z toho je teda potrebné vyvodiť, že v prejednávanej veci by Rada mohla mať na základe článku 266 ZFEÚ aj povinnosť odstrániť z aktov už prijatých pred vynesením zrušujúceho rozsudku dôvody zápisu mena žalobcu, ktoré majú rovnaký obsah ako dôvody posúdené ako protiprávne, ak sú tieto dôvody podložené tými istými dôkazmi, aké preskúmal Všeobecný súd v tomto rozsudku (pozri analogicky rozsudok z 26. apríla 1988, Asteris a i./Komisia, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 30). Platí to teda pre akty prijaté po prijatí napadnutého aktu obsahujúce rovnaké dôvody zápisu, ako sú tie, ktoré boli vyhlásené za protiprávne

v tomto zrušujúcom rozsudku, a založené na rovnakých dôkazoch (pozri analogicky rozsudok z 26. apríla 1988, *Asteris a i./Komisia*, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 31), ako aj pre rozhodnutie 2019/870, ktorého dátum nadobudnutia účinnosti je rovnaký ako dátum nadobudnutia účinnosti napadnutého aktu, a to pod podmienkou, že obsahuje rovnaké dôvody, ako sú dôvody vyhlásené za protiprávne v tomto zrušujúcom rozsudku, a je založené na rovnakých dôkazoch.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol takto:

- 1. Vykonávacie nariadenie Rady Európskej únie (EÚ) 2019/855 z 27. mája 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka pána Sayeda Shamsuddina Borborudiho.**
- 2. Rada je povinná nahradiť trovy konania.**

Gervasoni

Madise

Martín y Pérez de Nanclares

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. júna 2021.

Podpisy